

משפחה בשבוע

אנחנו על הספה

אסי חיים

צילום: אסי חיים

< משפחת לנגפורד, הר עמשא >

"זו פריפריית קיצון. לקחת את הילד לחבר זה 3 שעות על הכביש"

העברית, או במילים אחרות חוקר מערות. אני תנו מגיעים למערות וממפים אותן, מגלים מעד רות חרשות. זה כמו גילוי ארצות, זה מרגש. וזה מונע מסקרנות תהומית - זה מה שמניע בן אדם לשבת עם הלחיים רבוקות לקרקע, עם קרציות שמפספסות עליו, ולנסות בפסיש ואיזמל להר" חיב איזה מעבר כדי לגלות מה יש בצד השני."

■ גילית פעם משהו מעניין? בוועז: "תמיד מוצאים דברים, כי אבותינו גרו פה במערות. השרא מבחינתי היה כשנכנסנו למפות את מעד חלקים שלא נכנסו אליהם, ומצאנו מטמון של 120 מטבעות רומיים מכסף, שלוחמי בר כוכבא רייטשו את פני הצורך הרומי שעליהם והטביעו במקומם סמלים יהודיים. זה המטבע בעל הערך הכספי הגבוה ביותר שהיה אז. היה אפשר לק נות במטבע אחד בית ונחלה. קשה להסביר את ההתרגשות כשמוצאים דבר כזה. היום זה מוצג במוזיאון ישראלי."

■ מינפוס? ש: "לשמחתנו לא, אבל לא וול לגור פה. זה ורשש שני רכבים ומוציאים המון על דלק". בוועז: "כב"ש היינו יוצאים פעם בשבוע זה מגיע לפרקטיקה מוחרים. יוצאים מדי פעם לערד או ב"ש, אבל בעיקר בבית. אין לנו סל" וחייה, אז עם כוס יין כמרפסת ומרברים."

עובר לפי הספר. אני זו שבאה למנהל המפעל הורשת ממנו לעמוד בררישות ועובדת גם מול הרגולטורים. כסופו של דבר אני ממלאת את התפקיד שלי מתוך ראייה שאני והילדים שלי חיים פה, ועם כל הלואיאליות למפעל, לא הייתי רוצה שיוהם את האווירה, הם או הקרקע. ביישוב אנחנו עכשיו גם במאבק נגד חוות טור" בינות רוח ענקית שרוצים להקים ממש לידנו". **■ טורבינות?** ש: "אפשרה פה הקמה של עשר טורבינות לייצור חשמל. כל אחת 180 מטר גר" בה עם מותס כנפיים של 100 מטר. זה משהו מפלצתי, פחות מחצי ק"מ מהבתים שלנו. זו בנייה מסובכת של תשתיות כבדות, ויש ריצוד ושל אור כתוצאה מתנועת הטורבינות) ודעש והשפעות על הסביבה. לא נראה לנו שהם לוק חים כחשכון את כל ההיבטים של הפגיעה בסי כיבה וביער היפהפה הזה. אנחנו מנסים להיאבק נגד זה אבל מרגישים לבר". **■ בוועז?** "דוקטורנט לגיאולוגיה באוניברסיטה

בר בעין גרי, זה 3 שעות על הכביש. מטורף". בוועז: "זו פריפריית קיצון. השלמע עם זה". **■ הקרבה לקו הירוק?** בוועז: "זה אזור מאוד שקט ויש יחסים טובים עם השכנים מסביב. היה פה גל גמינות לפני שנתיים שבקבוצתנו הקיפו את היישוב בגדר מסיבית. יש לי חברים פלסטינים שגרים ליד הקשרים טובים. היינו אצלם בארחת רמראן. הרבה פעמים אני נרהם מהמצאיות שהם חיים בה. למשל, חבר פלסטיני ני שהחרימו לו את הרכב כי הוא נכנס בטעות לשטח אש ודרשו ממנו 3,080 שקל, בלי ורה, בלי הסנה, וכל הניסיונות לעזור לו לא הצליחו. לא ייאמן שדברים כאלה קורים בישראל". **■ מה אתם עושים?** ש: "אני מהגורסת נכיבה באינטל בקרייתנת. זה המפעל שמייצר את השבכים ומסתובבים בו חומרים כימיים ואני אתראית שנעמוד בררישות החוק לשמירה על בריאות העוברים וגם הסביבה. יש סטנדרטים מאוד גבוהים, זו תרבות אמריקאית, אז הכל

■ בבילום: בעז (35), שי (36), סיני (5) גלבע (2). **■ הירידה:** קרוואן בשכירות. משלמים 1,800 שקל. בונים בית שכונה החרשה ביישוב בע" לות של כמיליון וחצי שקל. **■ הר עמשא?** ש: "אנחנו 20 ק"מ מערד וממש מחוץ לקו הירוק, לא רחוק מחברון, ליד יער יתיה זה היה פעם קיבוץ ודי ננטש. היישוב הפך למין מושב שיתופי עם 60 משפחות. מכירים אתר את השני לפעמים ברמה מאוד אינטימית". **■ איך הגעתם לשה?** בוועז: "אני מכניברק ממשפחה רתית לא חרדית, ויש ממושב בעמק יזרעאל. אנחנו יחד מגיל 18". ש: "גרנו בכאר" שבקבוצת הלימודים של בוועז ולא ממש התחברתי, וגם היה יקר לנו שם, אז התחלתי לחפש את היעד הבא. חיפשתי קהילה. זה קצת סוף העולם אבל זה מתאים לנו". בוועז: "זה קרה די במקרה. הגענו לכנס של משרד הסיכון שהיו שם ביתנים של יישובים שקלטו אנשים חרשים. אבל הגענו כאיחוד והרוכנים של שדרות והר עמשא היו היחידים שחוד היו פתוחים. הסת" כלנו על המפה, נראה סבבה. האנשים היו נח" מרים, זה נשמע ישים, אז אמרנו למה לא". ש: "יש פה שקט ונופים ומוג אוויר נפלא. בחורף קר אבל הקיץ זה בונוס רציני. המוגן הוא לקי" שוט. גם לילדים זה חלום". **■ אישה הם לומרים?** ש: "הם עוד קטנים אז עדיין ביישוב, אבל זה קצת טריקי כי אנח" נו שייכים למועצה אזורית תמר ובית הספר האזורי הוא בנויה וזהה ליד מלונות ים המלח. 45 רקות נסיעה. זה בית ספר קטן וטוב אבל חוקי. אם הילד ירצה לנסוע אחר הצהריים לח"

רוצים להשתתף במדור?

כתבו ל: Assi-h@yedioth.co.il